

Posten den fornødne Assistance. Det er en Lov, der er vedtagen for et Par Aar siden. Det vil altsaa ses, at Postvæsenet allerede nu har Ret til at faa Hjælp og Forpligtelse til at betale denne Hjælp, vel at mærke, naar det er Postvæsenet selv, som forlanger Hjælp, men ikke naar det er vedkommende Sognefoged, som siger det. Det er Postvæsenet selv, der skal forlange det, og naar Postvæsenet selv forlanger Hjælp, har jeg ikke noget imod, at det betaler det. Men at stille det saaledes, at en Sognefoged kan sige: Nu skal hele Snekastningen ske for Postvæsenets Regning, for Posten skal frem, og Staten skal refundere det, det gaar ikke an, og det vil heller ikke være i Befolkningens Interesse. Nu siger man, at efter Loven af 1858 var der en vis Forpligtelse, og det er rigtigt. Den er af gammel Dato, og den hænger sammen med Husmændenes og Indersterenes Snekastningspligt, som nu er faldet bort, altsaa hele Forholdet er faldet bort. Forholdet var det, at naar Husmændene og Indersterne skulle forrette mere end 3 Dages Snekastning til Kommunen, saa skulle de have en Betaling, en meget lav, billig Betaling af 24 Stilling, nu 50 Ore, saa det er godt, at det er faldet bort; hvis det var sket i Postvæsenets Interesse, skulde Postvæsenet betale, det er for Resten noget, som er sket ganske undtagelsesvis. Postvæsenet hjælper sig selv, saa vidt det kan, idet, naar en fjørende Post eller Diligence gaar ud, har Postmesteren Bemyndigelse til at sende en eller to Mand med, hvis de kunne være der, altsaa Konduktøren og en Mand med en Skovl, for at de kunne hjælpe til at komme frem. Først naar dette ikke kan gøres ved den Hjælp, Posten har med, thr man til Hjælp af offentlige Myndigheder paa vedkommende Sted, Kommunalraadet eller Sognefogden, og hvis Forholdene stille sig saaledes, at der i Stedet for Snekastning forlanges et stærkt Forspand eller ganske særlige Foranstaltninger i den Retning eller en Vagt, og det er Postvæsenet, der rekvirerer det, saa skal Postvæsenet efter Lovloven yde Betaling derfor. Men dette Forslag kommer til noget helt andet, og jeg ser hellere, at man tager alle de Postvæsenet vedrørende Bestemmelser ud af dette Lovforslag; det skal jeg ikke have saa meget imod, saa hjælpe vi os med det, vi have. Men at vedtage de Bestemmelser her, gaar ikke an. Efter den ærede Ordførers Udtalelser om, at det ikke var noget nyt, man tilstræber, men et Forhold, man vil fortsætte, tror jeg ikke, at det kan være Tanken, men saa trænger det til nærmere Overvejelse, hvorledes dette Forhold skal ordnes, og kan man ikke enes med mig, vil jeg gaa ind paa

at ubelade alt vedrørende Postvæsenet af Loven. Jeg tror ikke, at man derfor skal udstemme 4de Stykke af § 1, for der kan jo meget godt være Tale om, at man i den almindelige Hærdsels Interesse kan have Vagthold behov. Der staar jo i sidste Stykke af § 1: „Vagthold til Assistance for Posten eller andre“, og det kan jo altsaa være for andre, selv om det ikke er for Postvæsenet. Samme Udtryk kommer igjen i § 18 (En Stemme: Der er jo Tale om Erstatning). Ja, det ene omhandler Erstatning, det andet en almindelig Forpligtelse. Jeg tror ikke, at alt dette kan gaa ud. Men kunne vi ikke enes om Bestemmelser, som nogenlunde kunne fyldestgøre Postvæsenet, men derimod bevirke, at Postvæsenet, i Stedet for, at det nu med al Iver fører i Snevej, saa maa lade være at køre paa Grund af de Omkostninger, som Kommunerne forbolde det, saa maa vi hellere lade være at røre ved dette Forhold. Det er jo endogsaa saaledes, at naar Jernbanen er standset f. Eks. mellem Frederikshavn og Fredericia, saa fører man Posten frem ad Landeveien. Men skulde det medføre, at man kunde komme og sige, at al den Ulejlighed, som derved sker, skal Postvæsenet direkte refundere, saa vil man ikke kunne gøre flige Foranstaltninger.

Klein: Ved denne Sags 1ste Behandling i denne Samling var jeg fraværende fra Landet og kunde derfor ikke tage Ordet. Havde jeg været til Stede, vilde jeg have henvist til nogle Udtalelser af mig ved 1ste Behandling af dette Lovforslag i forrige Samling. Disse Udtalelser gif ud paa at henlede Opmærksomheden paa, at det formentlig ikke gif an, saaledes som man haade gjort i Lovforslaget, at gaa over til et helt nyt System med Hensyn til Snekastningen uden med det samme at være betænkt paa at give nye efter det nye System afpassede Regler med Hensyn til Fordelingen af Snekastningsbyrden. Saaledes som det er udtalt af det ærede Udvalg i dets Betænkning, er jo Forholdet nu dette, at Snekastningsbyrden nærmest er at anse som en personlig Byrde, med hvis Tilfredsstillelse Dvrigheden bærer Tilhyn. Nu foreslaas det, ikke blot at Sagen skal gøres til et kommunalt Anliggende, at Reglen skal være, at Snekastningen ikke udføres in natura, men foranstalles udført af Kommunen ved Hjælp af lejede Folk, men ogsaa at Snekastningsbyrden skal gaa over fra at være en væsentlig personlig Byrde til at være en Byrde, der hviler paa Ejendommene. Jeg udtalte ved 1ste Behandling af denne Sag i forrige Samling, at jeg billigede dette, at hele Snekastningsvæsenet gaar